

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. spalio 5 d.*

„Viešojo tarnyba – Laikinieji tarnautojai – Laikinojo nedarbingumo atostogos –
Nepateisinamas neatvykimas į darbą – Sutarties nutraukimas be įspėjimo – KTĮS
16 straipsnis – KTĮS 48 straipsnio b punktas – Atsakomybė“

Byloje T-618/21

WV, atstovaujamas *avocats* L. Levi ir A. Champetier,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos įstaigų vertimo centrą (*CdT*), atstovaujamą M. Garnier, padedamo *avocat*
B. Wägenbaur,

atsakovą,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas R. da Silva Passos, teisėjai L. Truchot (pranešėjas) ir M. Sampaio
Pucurull,

posėdžio sekretorė I. Kurme, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2022 m. liepos 7 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

- 1 SESV 270 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovas WV prašo, pirma, panaikinti 2020 m. lapkričio 26 d. Europos Sąjungos įstaigų vertimo centro (*CdT*) direktoriaus sprendimą be įspėjimo nutraukti jo neterminuotą darbo sutartį (toliau – ginčijamas sprendimas), taip pat prireikus 2021 m. birželio 17 d. sprendimą atmesti jo skundą (toliau – sprendimas atmesti skundą), ir, antra, atlyginti žalą, kurią jis teigia patyręs dėl šių sprendimų.

* Proceso kalba: prancūzų.

Ginčo aplinkybės

- 2 1997 m. lapkričio 1 d. *CdT* įdarbino ieškovą. 2004 m. gruodžio 16 d. jis pasirašė neterminuotą darbo sutartį. Laikotarpiu nuo 2019 m. liepos 23 d. iki 2019 m. lapkričio 15 d. ieškovas buvo išėjęs mokamų laikinojo nedarbingumo atostogų. Jo neatvykimą į darbą laikotarpiu nuo 2019 m. lapkričio 18 d. iki 2020 m. vasario 7 d. *CdT* laikė nepateisinamu. Jo neatvykimą į darbą laikotarpiu nuo 2020 m. vasario 8 d. iki balandžio 10 d. ir nuo 2020 m. balandžio 29 d. iki gegužės 4 d. *CdT* pripažino pateisinamu. Nuo 2020 m. gegužės 5 d. ieškovo neatvykimas į darbą buvo laikomas nepateisinamu.
- 3 Po 2020 m. gegužės 4 d. įvykusios ieškovo ir Europos Komisijos medicinos tarnybos, veikiančios *CdT* vardu, nuotolinės konsultacijos ši medicinos tarnyba padarė išvadą, kad ieškovas nuo 2020 m. gegužės 5 d. gali grįžti į darbą vienam mėnesiui pusę darbo dienos. Medicinos tarnyba informavo ieškovą, kad gali pateikti prašymą dėl arbitražo. Kitą dieną jis pateikė tokį prašymą pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 59 straipsnio 1 dalies penktą pastraipą.
- 4 Konstatavęs, kad ieškovas neatvyko į įvairius pokalbius, organizuotus arbitražo procedūros tikslais, nepriklausomas gydytojas patvirtino Komisijos medicinos tarnybos sprendimą. Juo remdamasis *CdT* nusprendė, kad ieškovo neatvykimas į darbą laikotarpiu, kuris prasidėjo nuo 2020 m. gegužės 5 d., yra nepateisinamas. Apie tai ieškovui buvo pranešta 2020 m. liepos 31 d. *CdT* direktoriaus raštu.
- 5 2020 m. rugpjūčio 10 d. raštu ieškovo advokatė paprašė pripažinti ieškovą neįgaliu. Ji nurodė, kad, atsižvelgiant į ieškovo sveikatos būklę, yra mažai tikėtina, kad artimiausioje ateityje situacija normalizuosis.
- 6 2020 m. rugsėjo 14 d. raštu *CdT* direktorius atmetė prašymą pripažinti ieškovą neįgaliu. Ieškovas taip pat buvo informuotas, kad, atsižvelgdamas, be kita ko, į jo nepateisinamą neatvykimą į darbą nuo 2020 m. gegužės 5 d., į jo pareiškimą, kad negali grįžti į darbą, į tai, kad jis neatsakė į tris *CdT* raštus, išsiųstus laikotarpiu nuo 2020 m. gegužės 7 d. iki rugpjūčio 7 d., ir į tarnybos interesus, *CdT*, siekdamas nutraukti jo darbo sutartį, ketina taikyti Europos Sąjungos kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų (toliau – KTĮS) 48 straipsnio b punktą. *CdT* pasiūlė jam pateikti pastabas.
- 7 2020 m. spalio 14 d. raštu ieškovo advokatė, remdamasi 2020 m. rugsėjo 14 d. *CdT* direktoriaus raštu, pateikė *CdT* ieškovo pastabas dėl KTĮS 48 straipsnio b punkto galimo taikymo.
- 8 2020 m. lapkričio 26 d., remiantis KTĮS 48 straipsnio b punktu, buvo priimtas ginčijamas sprendimas, juo nuo 2020 m. gruodžio 31 d. be įspėjimo nutraukta sutartis su ieškovu.
- 9 2021 m. vasario 26 d. ieškovas apskundė ginčijamą sprendimą.
- 10 2021 m. birželio 17 d. *CdT* direktorius atmetė skundą.

Šalių reikalavimai

- 11 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,

- prireikus panaikinti sprendimą atmesti skundą,
- įpareigoti *CdT* atlyginti patirtą turtinę žalą ir sumokėti 15 000 EUR sumą patirtai neturtinei žalai atlyginti,
- priteisti iš *CdT* bylinėjimosi išlaidas.

12 *CdT* Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

13 Ieškovas pateikė reikalavimą dėl panaikinimo ir reikalavimą atlyginti žalą.

Dėl reikalavimo dėl panaikinimo

- 14 Ieškovas prašo panaikinti ginčijamą sprendimą ir prireikus sprendimą atmesti skundą.
- 15 Visų pirma, kalbant apie ieškovo prašymą prireikus panaikinti sprendimą atmesti skundą, reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją reikalavimas dėl panaikinimo, formaliai pateiktas dėl sprendimo atmesti skundą, reiškia, kad į Bendrąjį Teismą kreipiamasi dėl akto, dėl kurio buvo pateiktas skundas, jeigu paties reikalavimo turinys nėra savarankiškas (žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *AQ / eu-LISA*, T-164/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:456, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 16 Kadangi nagrinėjamu atveju sprendimu atmesti skundą ginčijamas sprendimas, kuriuo darbo sutartis su ieškovu buvo nutraukta be įspėjimo, tik patvirtinamas, reikalavimo panaikinti sprendimą atmesti skundą turinys nėra savarankiškas. Taigi nereikia priimti sprendimo konkrečiai dėl šio reikalavimo, net jeigu nagrinėjant ginčijamo sprendimo teisėtumą reikės atsižvelgti į sprendime atmesti skundą nurodytus motyvus, nes šie motyvai laikomi sutampančiais su ginčijamo sprendimo motyvais (šiuo klausimu žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *AQ / eu-LISA*, T-164/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:456, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 17 Grįsdamas savo reikalavimą dėl panaikinimo ieškovas nurodo tris pagrindus, grindžiamus, pirma, klaidingu sprendimo nutraukti aptariamą darbo sutartį teisiniu pagrindu, antra, tuo, kad *CdT* nesikreipė į Neįgalumo nustatymo komisiją dėl aptariamą darbo sutarties nutraukimo, nepalyginęs visų svarbių faktų ir aplinkybių su ieškovo interesu, taip pat motyvų prieštaravimu ir, trečia, teisės būti išklausytam pažeidimu.
- 18 Pirmajame ieškinio pagrinde ieškovas teigia, kad KTĮS 48 straipsnio b punktu negalima grįsti sprendimo nutraukti jo darbo sutartį, nes ginčijamo sprendimo priėmimo dieną jis buvo ne mokamose laikinojo nedarbingumo atostogose, bet, kaip teigia *CdT*, be pateisinimo neatvyko į darbą, todėl jo darbo sutarties nutraukimo dieną jo mokamos laikinojo nedarbingumo atostogos, numatytos KTĮS 16 straipsnyje, į kurias pateikiama nuoroda KTĮS 48 straipsnio b punkte, nebuvo pasibaigusios.

- 19 Be to, darant prielaidą, kad darbo sutarties nutraukimo dieną ieškovas buvo mokamose laikinojo nedarbingumo atostogose, kaip tai suprantama pagal KTIS 16 straipsnį, šiame straipsnyje ir KTIS 48 straipsnio b punkte nustatytos sąlygos nebuvo įvykdytos. Kadangi ieškovas *CdT* pradirbo 22 metus, pagal KTIS 48 straipsnio b punktą jo mokamų laikinojo nedarbingumo atostogų trukmė turėjo atitikti tarnybos trukmę ir iki šio termino pabaigos jo darbo sutarties nebuvo galima nutraukti.
- 20 Galiausiai ieškovas priduria, kad jeigu *CdT* norėjo jį nubausti, turėjo pradėti drausminę procedūrą jo atžvilgiu, užuot taikęs KTIS 16 straipsnį ir 48 straipsnio b punktą.
- 21 *CdT* primena, kad laikėsi pozicijos, jog ieškovo neatvykimas į darbą yra nepateisinamas nuo 2020 m. gegužės 5 d., ir kad ieškovas nuolat tvirtino, kad jo sveikatos būklė neleidžia jam grįžti į darbą.
- 22 *CdT* teigimu, ieškovas išnaudojo savo teisę į laikinojo nedarbingumo atostogas, nes, kaip matyti iš Pareigūnų tarnybos nuostatų 59 straipsnio, į kurį daroma nuoroda KTIS 16 straipsnyje, teisė į šias atostogas gali būti suteikta tik dėl pateisinamo neatvykimo į darbą laikotarpių. Taigi ieškovo atveju nustatytas mokamų laikinojo nedarbingumo atostogų terminas buvo pasibaigęs.
- 23 Nepaisant KTIS 16 straipsnyje numatytų teisės į laikinojo nedarbingumo atostogas pabaigos terminų, ieškovas savo elgesiu išnaudojo iš šios nuostatos kylančias savo teises, nes jo neatvykimas į darbą nebebuvo pateisinamas. Todėl ieškovas negali teigti, kad jo teisė turėjo išnykti pasibaigus 22 metų laikotarpiui, kuris atitinka jo tarnybos trukmę, net jeigu jo neatvykimas į darbą nebebuvo susijęs su teise į laikinojo nedarbingumo atostogas.
- 24 *CdT* taip pat teigia: kadangi ieškovo mokamos laikinojo nedarbingumo atostogos buvo pasibaigusios (o tai reiškia teisės išnykimo sąlygą), KTIS 48 straipsnio b punktas negalėjo būti netaikomas dėl to, kad ginčijamo sprendimo priėmimo metu ieškovas neturėjo tokių atostogų. Be to, ilgas laikotarpis, praėjęs nuo ieškovo nepateisinamo neatvykimo į darbą pradžios 2020 m. gegužės 5 d. iki ginčijamo sprendimo priėmimo pateisinamas įvairiais arbitražo procedūros etapais ir *CdT* noru suteikti ieškovui daugiau laiko, kad jis galėtų pateikti savo pastabas.
- 25 Galiausiai *CdT* pabrėžia, kad vykdydamas rūpestingumo pareigą jis ne kartą pranešė ieškovui apie administracijos norą imtis priemonių, kurios būtų suderinamos ir su jo gerove, ir su tarnybos interesais. Vis dėlto *CdT* bandymai liko be ieškovo atsako; ieškovas nesilaikė pareigos bendradarbiauti su *CdT*.
- 26 Nagrinėjant šį pagrindą reikia nustatyti, ar nagrinėjamo atvejo aplinkybėmis *CdT*, siekdamas nutraukti darbo sutartį su ieškovu, galėjo ginčijamą sprendimą grįsti KTIS 48 straipsnio b punktu.
- 27 Pagal KTIS 48 straipsnio b punktą „[i]nstitucija gali be įspėjimo nutraukti terminuotą ar neterminuotą sutartį: <...> jei, pasibaigus [KTIS] 16 straipsnyje nurodytam mokamų laikinojo nedarbingumo atostogų terminui, tarnautojas nebegali vykdyti savo pareigų“.
- 28 KTIS 16 straipsnio antroje pastraipoje nustatyta, kad „[Pareigūnų tarnybos] nuostatų 59 straipsnyje numatytos mokamos atostogos dėl ligos negali būti ilgesnės kaip trys mėnesiai arba ilgesnės už laikinai priimto tarnautojo dirbtą laiką, kai jis ilgesnis nei trys mėnesiai;] [a]tostogos neturi būti ilgesnės už darbo sutarties galiojimo terminą“.

- 29 Taigi iš KTIS 16 straipsnio antros pastraipos ir 48 straipsnio b punkto matyti, kad darbo sutartis su tarnautoju gali būti nutraukta, kai įvykdomos dvi sąlygos, t. y. nustatyto mokamų laikinojo nedarbingumo atostogų termino viršijimas ir tarnautojo negalėjimas grįžti į darbą pasibaigus šiam terminui (2019 m. birželio 11 d. Sprendimo *TO / EAA*, T-462/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:397, 56 punktas).
- 30 Kiek tai susiję su pirmąja sąlyga dėl termino, nustatyto dėl mokamų laikinojo nedarbingumo atostogų, viršijimo, reikia priminti, kad KTIS 48 straipsnio b punkte paminėtos mokamos laikinojo nedarbingumo atostogos, kurioms pasibaigus turi būti vertinama tarnautojo galimybė grįžti į darbą, o jos nesant darbo sutartis gali būti nutraukta be įspėjimo, yra numatytos KTIS 16 straipsnio antroje pastraipoje.
- 31 Iš kartu nagrinėjamų KTIS 48 straipsnio b punkto ir 16 straipsnio antros pastraipos matyti, kad su tarnautoju sudaryta darbo sutartis gali būti nutraukta be įspėjimo pasibaigus mokamoms laikinojo nedarbingumo atostogoms, kai šios atostogos viršija trijų mėnesių laikotarpį arba atitinkamo tarnautojo dirbtą laiką, jeigu jis yra ilgesnis.
- 32 Taigi tam, kad pagal KTIS 48 straipsnio b punktą nutrauktą su ieškovu sudarytą darbo sutartį, *CdT* turėjo patikrinti, ar ši sąlyga įvykdyta.
- 33 Ginčijamame sprendime, papildytame sprendimu atmesti skundą, *CdT*, pažymėjęs, kad pasibaigus mokamoms laikinojo nedarbingumo atostogoms ieškovas negalėjo grįžti į darbą, konstatavo, kad ieškovas išnaudojo savo teisę į KTIS 16 straipsnyje numatytas mokamas laikinojo nedarbingumo atostogas, nes, kaip matyti iš Pareigūnų tarnybos nuostatų 59 straipsnio, į kurį daroma nuoroda KTIS 16 straipsnyje, teisė į tokias atostogas gali atsirasti tik dėl pateisinamo nebuvimo darbe laikotarpių, o ieškovo neatvykimas į darbą nebebuvo pateisinamas. Tuo remdamasis *CdT* padarė išvadą, kad ieškovas savo elgesiu lėmė „teisės išnykimą *a fortiori*“. Jis pridūrė, kad šiomis aplinkybėmis ieškovas negali teigti, jog teisės išnykimas turėjo įvykti pasibaigus jo tarnybos trukmei prilygstančiam (t. y. 22 metų) laikotarpiui, net jeigu dėl jo neatvykimo į darbą nebesuteikiama teisė į laikinojo nedarbingumo atostogas.
- 34 Iš ginčijamo sprendimo, siejamo su sprendime atmesti skundą pateiktais papildomais paaiškinimais, matyti, kad *CdT* nusprendė, jog ieškovo neatvykimas į darbą be pateisinimo tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas nutraukti su juo darbo sutartį, leido jam ją nutraukti, nes šis nepateisinamas neatvykimas į darbą – kadangi ieškovas buvo išnaudojęs savo teises į mokamas laikinojo nedarbingumo atostogas – lėmė šių teisių išnykimą. Taigi matyti, kad *CdT* manė, jog dėl ieškovo nepateisinamo neatvykimo į darbą (dėl kurio išnyko jo teisė į mokamas laikinojo nedarbingumo atostogas) jis atleidžiamas nuo pareigos patikrinti, ar įvykdyta sąlyga, susijusi su ieškovui suteiktų mokamų laikinojo nedarbingumo atostogų termino viršijimu.
- 35 Primintina, kad KTIS 48 straipsnio b punkte, kuriuo pagrįstas ginčijamas sprendimas, daroma nuoroda į KTIS 16 straipsnio antros pastraipos nuostatas, kuriose nustatyta pastaroji sąlyga, ir konstatuotina, kad nė vienoje iš šių nuostatų nenumatyta, jog sprendimas nutraukti sutartį be įspėjimo galėtų būti priimtas iš anksto nepatikrinus, ar viršytas mokamų laikinojo nedarbingumo atostogų, suteiktų atitinkamam tarnautojui pagal KTIS 16 straipsnio antroje pastraipoje nustatytas sąlygas, terminas. Be to, nei iš kurios nors iš šių nuostatų, nei iš Pareigūnų tarnybos nuostatų 59 straipsnio, kuriame nustatyta, be kita ko, laikinojo nedarbingumo atostogų ir nepateisinamo neatvykimo į darbą tvarka, neišplaukia, kad KTIS 16 straipsnio antroje pastraipoje numatytos sąlygos, susijusios su mokamų laikinojo nedarbingumo atostogų termino viršijimu, patikrinimas tuo atveju, kai aptariamo darbo sutarties nutraukimo dieną ir prieš ją nebuvo nepateisinamo

neatvykimo į darbą, galėtų būti pakeistas konstatavimu, kad tokio nepateisinamo neatvykimo nebuvo. Taigi ginčijamam sprendimui *CdT* taikė nepateisinamo neatvykimo į darbą sąlygą, kuri KTIS 48 straipsnio b punkte ir 16 straipsnio antroje pastraipoje nenumatyta.

- 36 Darytina išvada, kad *CdT* nutraukė neterminuotą darbo sutartį su ieškovu nepatikrinęs, ar įvykdyta pirmoji šiose nuostatose nustatyta sąlyga.
- 37 Dėl antrosios sąlygos, susijusios su tarnautojo negalėjimu grįžti į darbą pasibaigus mokamų laikinojo nedarbingumo atostogų terminui, reikia konstatuoti, kad 2020 m. rugpjūčio 10 d. ieškovo advokatės rašte *CdT* nurodyta: „gydytojai, su kuriais konsultavosi [ieškovas] (tiek šeimos gydytojas, tiek psichiatras), nemano, kad artimiausioje ateityje situacija normalizuosis“. Tame pačiame rašte ieškovo advokatė taip pat prašė pripažinti ieškovą neįgaliu.
- 38 Reikia pridurti, kad 2020 m. spalio 14 d. ieškovo advokatės rašte *CdT* nurodyta, kad gydytojas specialistas, su kuriuo konsultavosi ieškovas, „keliose pažymose taip pat patvirtino, kad [ieškovo] būklė neleidžia jam grįžti į darbą“.
- 39 Iš šių raštų matyti, kad ieškovas pripažino, jog negali grįžti į darbą; į tai *CdT* atsižvelgė ginčijamame sprendime, pakartodamas minėtų raštų turinį.
- 40 Vis dėlto, kadangi pagal KTIS 48 straipsnio b punktą data, kada šios galimybės nebuvimas turėjo būti nustatytas, yra vėlesnė nei mokamų laikinojo nedarbingumo atostogų terminas, dėl kurio šio sprendimo 36 punkte buvo pažymėta, kad *CdT* jo neįvertino, antroji sąlyga negali būti laikoma įvykdyta.
- 41 Taigi darytina išvada, kad priimdamas ginčijamą sprendimą *CdT* pažeidė KTIS 48 straipsnio b punktą ir 16 straipsnio antrą pastraipą.
- 42 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pirmasis pagrindas turi būti pripažintas pagrįstu. Todėl ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas ir nėra reikalo nagrinėti antrojo ir trečiojo pagrindų.

Dėl reikalavimo atlyginti žalą

- 43 Ieškovas prašo atlyginti turtinę ir neturtinę žalą, kurią teigia patyręs.
- 44 Reikia priminti, kad viešosios tarnybos srityje Europos Sąjunga turi atlyginti žalą, kurią padaro jos institucijos, įstaigos ir organai arba tarnautojai, eidami pareigas. Pagal suformuotą jurisprudenciją šioje srityje Sąjungos atsakomybė kyla, jeigu tenkinamos visos sąlygos, t. y. veiksmų, kuriais kaltinama institucija, įstaiga ar organas, neteisėtumas, žalos realumas ir priežastinio ryšio tarp veiksmų, kuriais kaltinama, ir nurodytos žalos buvimas. Šios trys sąlygos yra kumuliacinės, todėl, neįvykdžius vienos iš jų, Sąjungos atsakomybė negali būti pripažinta (žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *AQ / eu-LISA*, T-164/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:456, 97 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 45 Dėl sąlygos, susijusios su neteisėtais veiksmais, kuriais kaltinama administracija, reikia priminti, kad iš jurisprudencijos matyti, jog tais atvejais, kai Sąjunga veikia kaip darbdavė, jai tenka didesnė atsakomybė, pasireiškianti pareiga atlyginti žalą, padarytą savo darbuotojams dėl bet kokio jos, kaip darbdavės, neteisėto elgesio (žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *AQ / eu-LISA*, T-164/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:456, 98 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 46 Kalbant apie žalos realumo sąlygą, pažymėtina, kad Sąjungos atsakomybė gali kilti tik tuo atveju, jei ieškovas iš tikrųjų patyrė realią ir tikrą žalą. Ieškovas Sąjungos teismui turi pateikti įrodymų, patvirtinančių tokios žalos buvimą ir dydį (žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *AQ / eu-LISA*, T-164/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:456, 99 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 47 Kalbant apie sąlygą dėl priežastinio ryšio, kurio reikalaujama tam, kad kiltų Sąjungos atsakomybė, reikia, kad būtų nustatytas tiesioginis ir tikras priežastinis ryšys tarp Sąjungos institucijos padaryto pažeidimo ir nurodytos žalos. Taigi elgesys, kuriuo kaltinama, turi būti pagrindinė nurodomos žalos priežastis (žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *AQ / eu-LISA*, T-164/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:456, 100 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 48 Ieškovo kaltinimus, kuriais jis grindžia savo reikalavimą atlyginti žalą, reikia nagrinėti atsižvelgiant būtent į šiuos argumentus.

Dėl turtinės žalos

- 49 Grįsdamas savo reikalavimą atlyginti žalą ieškovas prašo sumokėti darbo užmokestį nuo jo darbo sutarties nutraukimo įsigaliojimo dienos, t. y. 2020 m. gruodžio 31 d., iki ginčijamo sprendimo panaikinimo dienos.
- 50 Jis priduria, kad, atsižvelgdamas į savo sveikatos būklę, prašo ne grąžinti į darbą, bet pradėti neįgalumo nustatymo procedūrą.
- 51 *CdT* teigia, kad, pirma, neįvykdytos Sąjungos atsakomybės atsiradimo sąlygos ir, antra, prašymas pradėti neįgalumo nustatymo procedūrą reiškia, kad Bendrojo Teismo prašoma duoti jam nurodymą, o to jis negali daryti.
- 52 Kalbant apie žalos realumo sąlygą, pažymėtina, kad reikia nustatyti, ar dėl to, kad *CdT* neteisėtai nutraukė darbo sutartį su ieškovu, šis neteko pajamų, atitinkančių darbo užmokesčio, kurio jis negavo nuo 2020 m. gruodžio 31 d. (t. y. jo darbo sutarties nutraukimo įsigaliojimo dienos), sumą.
- 53 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad ieškovas į darbą be pateisinimo neatvyksta nuo 2020 m. gegužės 5 d. ir to neginčija. Taigi nuo tos dienos jis negauna darbo užmokesčio. Iš to matyti, kad ieškovo nurodytos žalos realumas neįrodytas.
- 54 Taigi, atsižvelgiant į nepateisinamą neatvykimą į darbą, dėl kurio ieškovas nuo 2020 m. gegužės 5 d. neteko darbo užmokesčio, prašymas atlyginti turtinę žalą, kurią ieškovas teigia patiriantis nuo 2020 m. gruodžio 31 d. (t. y. jo darbo sutarties nutraukimo įsigaliojimo dienos), turi būti atmestas.
- 55 Dėl prašymo pradėti neįgalumo nustatymo procedūrą reikia konstatuoti, kad ieškovo prašymas reiškia, kad Bendrojo Teismo prašoma duoti nurodymą *CdT*. Vis dėlto pagal suformuotą jurisprudenciją, kiek tai susiję su teisėtumo kontrole, Bendrasis Teismas neturi kompetencijos duoti nurodymų administracijai (žr. 2022 m. vasario 2 d. Sprendimo *LU / EIB*, T-536/20, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:40, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 56 Taigi šis prašymas turi būti atmestas.

Dėl neturtinės žalos

- 57 Ieškovas reikalauja atlyginti neturtinę žalą, kuri, jo teigimu, kilo dėl darbo sutarties su juo nutraukimo ginčijamu sprendimu, nepradėjus neįgalumo nustatymo procedūros, ir vertina ją 15 000 EUR suma. Jis teigia, kad priimdamas ginčijamą sprendimą *CdT*, kuris žinojo apie jo sveikatos būklę, pablogino jo depresinę būklę ir padidino nerimą.
- 58 *CdT* nesutinka su šiais argumentais.
- 59 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją neteisėto akto panaikinimas pats savaime gali būti tinkamas ir iš principo pakankamas bet kokios neturtinės žalos, kurią šis aktas galėjo sukelti, atlyginimas, nebent ieškovas įrodo, kad patyrė neturtinę žalą, kuri negali būti visiškai atlyginta panaikinant šį aktą (žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *AQ / eu-LISA*, T-164/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:456, 130 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 60 Nagrinėjamu atveju ieškovas neįrodė, kad nurodyta neturtinė žala negali būti visiškai atlyginta panaikinant ginčijamą sprendimą, dėl kurio ji atsirado. Todėl reikia pripažinti, kad ginčijamu sprendimu padaryta neturtinė žala yra tinkamai atlyginama panaikinant tą sprendimą.
- 61 Taigi reikalavimą atlyginti žalą, susijusį su nurodyta neturtine žala, reikia atmesti, ir nėra reikalo nagrinėti neteisėtumo ir minėtos žalos priežastinio ryšio.
- 62 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia panaikinti ginčijamą sprendimą ir atmesti likusią ieškinio dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 63 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 64 Kadangi *CdT* pralaimėjo bylą, iš jo priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal ieškovo pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2020 m. lapkričio 26 d. sprendimą, kuriuo Europos Sąjungos įstaigų vertimo centro (*CdT*) direktorius nutraukė su WV, kaip laikinuoju tarnautoju, sudarytą darbo sutartį.**
- 2. Atmesti likusią ieškinio dalį.**
- 3. Priteisti iš *CdT* bylinėjimosi išlaidas.**

da Silva Passos

Truchot

Sampol Pucurull

Paskelbta 2022 m. spalio 5 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.